

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

10.01.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Proces rozcieńczania wodą bezolejowego środka smarnego, który został uprzednio nabyty wewnątrzspółnotowo i z tego tytułu została już od niego rozliczona akcyza w Polsce, generuje ponowny obowiązek w podatku akcyzowym z tytułu wytworzenia preparatu o finalnym stężeniu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 stycznia 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4013.297.2021.1.JS. _____ 3

Pojęcie transakcji kontrolowanej w rozumieniu przepisów w zakresie cen transferowych, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 29 grudnia 2021 r., sygn. DCT1.8203.4.2020 _____ 4

Proces rozcieńczania wodą bezolejowego środka smarnego, który został uprzednio nabyty wewnątrzspółnotowo i z tego tytułu została już od niego rozliczona akcyza w Polsce, generuje ponowny obowiązek w podatku akcyzowym z tytułu wytworzenia preparatu o finalnym stężeniu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 stycznia 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4013.297.2021.1.JS.

W omawianej sprawie Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności oferuje na rzecz swoich klientów m.in. syntetyczne środki smarne na bazie wody, klasyfikowane do kodu CN 3403 99 00 (dalej: **środki smarne** lub **wyroby**). Spółka nabywa wewnątrzspółnotowo te wyroby poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, realizując przy tym wszelkie obowiązki akcyzowe z tym związane (w szczególności deklaruje oraz uiszcza od nich należny podatek akcyzowy). W zależności jednak od możliwości czy potrzeb danej instalacji dozującej, środki smarne mogą wymagać odpowiedniego stężenia, zgodnie ze specyfikacją zamówienia danego klienta. Z tego względu, po ich nabyciu oraz rozliczeniu akcyzy, a jeszcze przed ich sprzedażą klientom, Wnioskodawca może dokonywać odpowiedniego rozcieńczenia wodą tych środków smarnych według potrzeb klienta.

Wnioskodawca zwrócił się do Dyrektora KIS o potwierdzenie, czy wyżej opisana działalność nie spowoduje u niego ponownego obowiązku zapłaty akcyzy od środka smarnego już po jego rozcieńczeniu w odpowiedniej proporcji (tj. z tytułu produkcji wyrobów energetycznych, o której mowa w art. 87 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym, t.j. Dz.U.2020.722, ze zm.), a tym samym, czy opisany proces rozcieńczania wodą nie musi być wykonywany w składzie podatkowym. Należy wskazać, że produkcję wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy **jest m.in. ich wytwarzanie lub przetwarzanie**. Pojęcia te nie zostały odrębnie zdefiniowane w przepisach akcyzowych, co jest od lat przedmiotem sporów podatników z organami skarbowymi. W ocenie Wnioskodawcy, jego działalność **nie stanowi produkcji wyrobów energetycznych, w tym nie jest ich wytwarzaniem ani przetwarzaniem**. Wnioskodawca powołał w uzasadnieniu swojego stanowiska m.in. poglądy wyrażone przez przedstawicieli doktryny oraz orzeczenia sądów, które w gruncie rzeczy sprowadzają się do uznania, że zarówno wytwarzanie jak i przetwarzanie wiąże się nierozdzielnie z powstaniem nowego wyrobu energetycznego. W szczególności **wytwarzanie** należy traktować jako zorganizowaną

działalność ludzką, mającą na celu **powstanie wyrobu energetycznego**.

Z taką sytuacją, zdaniem Spółki, nie mamy do czynienia w odniesieniu do rozcieńczania środka smarnego realizowanego w opisywanej sprawie, ponieważ w jego efekcie nie dochodzi do powstania/wytworzenia nowego wyrobu energetycznego, a jedynie do zmniejszenia stopnia stężenia tego samego środka smarnego. Nadal jest to bowiem ten sam środek smarny, a dodanie wody nie nadaje mu nowych właściwości/przeznaczenia, a dodatkowo jest on tak samo klasyfikowany na gruncie Nomenklatury Scalonej. Wnioskodawca argumentował również, że przyjęcie odmiennego stanowiska w praktyce oznaczałoby, że dolewanie wody i mieszanie rozcieńczonego smaru musiałyby być prowadzone zasadniczo w składzie podatkowym, a jego efektem byłoby faktyczne opodatkowanie akcyzą dolanej wody, ponieważ od środka smarnego przed rozcieńczeniem została już odprowadzona akcyza w prawidłowej wysokości. **Dyrektor KIS nie zgodził się jednak ze stanowiskiem Spółki, uznając, że jej działalność w istocie sprowadza się do opodatkowanej produkcji wyrobów energetycznych**. Według organu Spółka poprzez rozcieńczanie wodą środka smarnego wytwarza dodatkową, większą ilość (objętość) wyrobu, a produkcja ta winna odbywać się w składzie podatkowym, w efekcie czego Wnioskodawca ma obowiązki związane z rozliczaniem akcyzy od tej produkcji. Nie jest przy tym istotne, że preparat o finalnym stężeniu jest tak samo klasyfikowany na gruncie Nomenklatury Scalonej (CN).

Komentarz eksperta

Niewątpliwie omawiane rozstrzygnięcie DKIS może wydawać się kontrowersyjne, gdyż faktycznie sprowadza się do uznania, że obowiązek w akcyzie jest generowany w wyniku dodania do środka smarnego określonej ilości wody. Co istotne, organ uznał, że każda ilość (objętość) wyrobu wytworzonego przez Spółkę (czyli preparatu o finalnym stężeniu) powinna podlegać opodatkowaniu akcyzą oraz stanowi podstawę do obliczenia kwoty należnego podatku akcyzowego. Oznacza to, że nie dość, iż dodatek wody jest czynnikiem zwiększającym odpowiednio wysokość zobowiązania w akcyzie, to dojdzie do ponownego opodatkowania akcyzą tej samej ilości środka smarnego, który został rozcieńczony i od którego Spółka już wcześniej rozliczyła akcyzę w związku z jego nabyciem wewnątrzspółnotowym poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

Uwzględniając niedookreśloność pojęcia wytwarzania wyrobów energetycznych na gruncie akcyzy, nie sposób zaprzeczyć, że obie strony w tej sprawie mają swoje argumenty. Niemniej, stanowisko organu ocenić należy, moim zdaniem, jako zbyt rygorystyczne. DKIS wskazał przede wszystkim na fakt, że w wyniku dodawania wody do środków smarnych, od których akcyza została zapłacona, zwiększa się (jest wytwarzana) ilość tego wyrobu energetycznego, a „zmniejszenie stopnia stężenia”, o którym wspomina Spółka, jest niczym innym jak zwiększeniem objętości wyrobów energetycznych, czyli ich wytwarzaniem (produkcją). Koronnym argumentem organu była przy tym okoliczność, że zwiększenie, w wyniku rozcieńczenia, objętości wyrobu, powoduje zwiększenie podstawy opodatkowania akcyzą. W przypadku przedmiotowych środków smarnych stawka akcyzy odnosi się bowiem wprost do ich ilości wyrażonej w litrach.

Powstaje zatem pytanie, czy sama zmiana objętości wyrobu energetycznego (tu: preparatu smarowego), aby przykładowo dostosować precyzyjnie jego parametry w zależności od możliwości czy potrzeb instalacji dozujących, automatycznie powinna być uznawana jako produkcja wyrobu akcyzowego ze wszelkimi tego następstwami (np. wejściem w reżim produkcji w składzie podatkowym). W mojej ocenie, takie podejście jest zbyt daleko idące, a zwiększenie ilości wyrobu energetycznego, aby zostało uznane za produkcję, powinno zasadniczo nastąpić w wyniku procesu nakierowanego na powstanie nowego wyrobu. Dodanie rozpuszczalnika niebędącego wyrobem akcyzowym, takiego jak woda, nie skutkuje wytworzeniem nowego wyrobu. Przeciwnie stanowisko, jak słusznie wskazywał Wnioskodawca, prowadzi do faktycznego opodatkowania akcyzą dodanej wody, co wydaje się nie być zgodne z celami, które chciał osiągnąć ustawodawca. Patrząc zatem na tę sprawę, jak również na historyczne spory w zbliżonych sprawach, nasuwa się refleksja na temat zasadności doprecyzowania niektórych definicji legalnych w ustawie akcyzowej, w tym wypadku pojęć „wytwarzania” i „przetwarzania”, w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych podobnych do tych, jakie powstały na gruncie stanu

faktycznego przedstawionego w omawianej interpretacji.

MATEUSZ ŚLIWIŃSKI
STARSZY KONSULTANT

Pojęcie transakcji kontrolowanej w rozumieniu przepisów w zakresie cen transferowych, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 29 grudnia 2021 r., sygn. DCT1.8203.4.2020

W dniu 30 grudnia 2021 r. w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów opublikowano Interpretację ogólną Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 2021 r. w sprawie definicji transakcji kontrolowanej [dalej: **Interpretacja**].

Interpretacja ma na celu wyjaśnienie znaczenia definicji legalnej „transakcji kontrolowanej”, wskazanej w art. 11a ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych [dalej: **Ustawa CIT**] oraz art. 23m ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych [dalej: **Ustawa PIT**], obowiązującej od 1 stycznia 2019 r.

Zgodnie z treścią Ustawy CIT oraz Ustawy PIT definicja legalna transakcji kontrolowanej zawiera trzy elementy składowe:

- 1) występowanie działań o charakterze gospodarczym,
- 2) identyfikowanie działań na podstawie rzeczywistych zachowań stron,
- 3) ustalenie lub narzucenie warunków w wyniku powiązań.

Interpretacja wyjaśnia jak należy rozumieć wskazane powyżej elementy tej definicji.

Zgodnie z Interpretacją ocena czy działanie stanowi transakcję kontrolowaną, powinna następować indywidualnie dla każdego przypadku, z uwzględnieniem jego specyfiki. Wynik takiej oceny może być różny z perspektywy każdej ze stron transakcji. Tym samym z odrębnej perspektywy stron transakcji może być zidentyfikowana jako kontrolowana (bo ma charakter gospodarczy) lub też nie (gdy takiego charakteru nie ma, choć kryteriów według których takiego rozróżnienia należy dokonać nie wskazano).

Interpretacja wskazuje, iż ustalając zakres znaczeniowy pojęcia działania o charakterze gospodarczym (jako elementu składowego omawianej definicji) należy odwołać się do pojęcia „działalności gospodarczej”. Uwzględniając różne definicje „działalności gospodarczej” zawarte w kilku aktach prawnych można wskazać podstawowe cechy konstytuujące tę działalność: (i) działalność w celu zarobkowym, (ii) podejmowana w ramach zorganizowanej struktury, (iii) w sposób ciągły, (iv) o charakterze niezależnym (samodzielnym).

Zgodnie z Interpretacją, co do zasady, działanie o charakterze gospodarczym wymaga istnienia tych samych cech konstytuujących, które definiują działalność gospodarczą. Nie oznacza to jednak, że działania o charakterze gospodarczym wymagają każdorazowo prowadzenia działalności gospodarczej.

Działalność w celu zarobkowym oznacza, że wystarczy sam zamiar osiągnięcia zysku (rezultat działania nie musi zmaterializować się jako zysk). Działania realizowane w ramach zorganizowanej struktury nie muszą mieć charakteru ciągłego, powtarzalnego. Działaniami gospodarczymi mogą być działania o charakterze jednorazowym.

Interpretacja potwierdza, że umowy przedwstępne stanowiące jedynie zobowiązanie do zawarcia określonej umowy w przyszłości nie podlegają obowiązkowi dokumentacyjnemu wynikającemu z przepisów o cenach transferowych (nie należy je kwalifikować jako działania gospodarczego).

Zgodnie z Interpretacją nie stanowi działania o charakterze gospodarczym wypłata dywidendy oraz wypłata zysku przez spółkę niebędącą osobą prawną na rzecz jej wspólników. Podobnie, Interpretacja wskazuje, iż transakcji kontrolowanej nie stanowią również dopłaty do spółki, tj. kwoty wpłacane do spółki zgodnie z przepisami kodeksu spółek handlowych.

Pojęcie transakcji kontrolowanej należy interpretować w kontekście rzeczywistej realizacji przebiegu transakcji kontrolowanej, podjętych zachowań przez strony lub zaniechań, niezależnie od postanowień umowy lub jej braku pomiędzy stronami badanej transakcji. Poza tym, w ramach badania rzeczywistego zachowania stron, należy również zwrócić uwagę na uzasadnione przyczyny ekonomiczne określonego działania.

Interpretacja potwierdza, że istnienie powiązań samo w sobie nie determinuje występowania transakcji kontrolowanej. Warunki działań o charakterze gospodarczym mają zostać ustalone lub narzucone w wyniku powiązań. Jednocześnie zdaniem Ministerstwa Finansów wyrażenie „ustalone lub narzucone w wyniku powiązań” nie oznacza, że transakcji muszą bezpośrednio dokonywać podmioty powiązane, tylko że powiązania miały wpływ na ustalenie treści działań. Nie wyklucza się zatem, że warunki danej transakcji mogą zostać ustalone lub narzucone przez podmiot powiązany, który nie jest bezpośrednio stroną transakcji.

Komentarz eksperta

Interpretacja stanowi źródło informacji w zakresie identyfikacji oraz odpowiedniej klasyfikacji transakcji na potrzeby określenia obowiązków dokumentacyjnych cen transferowych. W Interpretacji potwierdzono dotychczasowe stanowisko Ministerstwa Finansów prezentowane w odpowiedzi na interpelacje poselskie w zakresie braku wystąpienia transakcji kontrolowanej w przypadku wypłaty dywidendy oraz w przypadku umowy przedwstępnej.

Jednocześnie brakuje w Interpretacji zaadresowania innych kwestii związanych z definicją transakcji kontrolowanej budzących szczególne wątpliwości po stronie podatników. W szczególności zabrakło potwierdzenia, że samo utworzenie spółki osobowej przez niepowiązane podmioty nie stanowi transakcji kontrolowanej i podobnie, że realizacja uzgodnień wynikających z umów zawartych przed jej utworzeniem i towarzyszące im rozliczenia (np. podział wypracowanego zysku) nie będzie tworzył takiej transakcji kontrolowanej. Nie odniesiono się również do kwestii podwyższenia kapitału zakładowego oraz umorzenia udziałów.

Niepokojące z kolei jest wskazanie wprost w Interpretacji, iż wyrażenie „ustalone lub narzucone w wyniku powiązań” nie oznacza, że transakcji muszą bezpośrednio dokonywać podmioty powiązane, tylko że powiązania miały wpływ na ustalenie treści działań. Może dotyczyć to bowiem transakcji, które dotychczas nie były identyfikowane przez część podatników jako transakcje kontrolowane.

PIOTR KICIŃSKI
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Brak obowiązku obniżenia kwoty podatku naliczonego w związku z otrzymaniem rabatu pośredniego nie od strony transakcji, lecz od pierwotnego producenta, wyrok NSA z 16 września 2021 r., sygn. I FSK 705/18	7
Skutki na gruncie art. 89a ustawy VAT cesji wierzytelności, co do której podatnik skorzystał z ulgi na złe długi, a wartość wierzytelność uległa zmianie po wystawieniu faktury korygującej zmniejszającej należność podatnika, wyrok NSA z 9 września 2021 r., sygn. I FSK 1383/18	7
Usługa świadczona drogą elektroniczną może potencjalnie korzystać ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT, wyrok NSA z 15 lipca 2021 r., sygn. I FSK 1993/18	7
Kwestia zaliczenia do kosztów podatkowych kwoty wynagrodzenia ustalonego w porozumieniu dotyczącym zrzeczenia się roszczeń, wyrok WSA w Warszawie z 27 grudnia 2021 r., sygn. III SA/WA 1459/21	7
Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła odsetek od pożyczki udzielonej przez spółkę zagraniczną na rzecz oddziału spółki niemieckiej w Polsce, wyrok WSA we Wrocławiu z 23 września 2021 r., sygn. I SA/WR 616/20	8
Dostawa towarów w systemie wysyłkowym może nastąpić jedynie pocztą albo przesyłkami kurierskimi, wyrok WSA w Łodzi z 23 września 2021 r., sygn. I SA/ŁD 376/21	8

Brak obowiązku obniżenia kwoty podatku naliczonego w związku z otrzymaniem rabatu pośredniego nie od strony transakcji, lecz od pierwotnego producenta, wyrok NSA z 16 września 2021 r., sygn. I FSK 705/18

Brak możliwości korekty przez dostawcę zagranicznego podstawy opodatkowania w razie udzielenia rabatu pośredniego jego „niebezpśredniemu” kontrahentowi oznacza, że ten kontrahent będący podmiotem krajowym (tu spółka) nie ma obowiązku obniżenia związanego z taką dostawą podatku naliczonego. Ponieważ dostawca zagraniczny nie będzie dokonywać korekty (obniżenia podatku należnego), to brak będzie uzasadnienia prawnego oraz ekonomicznego dla obniżenia podatku naliczonego przez spółkę.

Skutki na gruncie art. 89a ustawy VAT cesji wierzytelności, co do której podatnik skorzystał z ulgi na złe długi, a wartość wierzytelność uległa zmianie po wystawieniu faktury korygującej zmniejszającej należność podatnika, wyrok NSA z 9 września 2021 r., sygn. I FSK 1383/18

Nie sposób dostrzec, aby w świetle art. 89a ust. 4 Ustawy VAT podmiot zbywający należność (wierzytelność za świadczone przez niego usługi) obowiązany był do zwiększenia podstawy opodatkowania i kwoty podatku VAT należnego o wartości wyższe niż wynikające z nominalnej wartości zbywanej wierzytelności. W istocie bowiem na taki obowiązek wskazuje pogląd prawny organu o obowiązku uwzględnienia przy korekcie deklaracji w trybie art. 89a ust. 4 ustawy VAT wartości z faktury pierwotnej, czyli z jednoczesnym pominięciem faktury korygującej, która obniżyła pierwotną wartość wierzytelności z tytułu świadczenia przez fundację usług opodatkowanych.

Tymczasem należało rozróżnić sytuację, w której zbywana jest wierzytelność o rzeczywistej (nominalnej) wartości ukształtowanej przez fakturę korygującą za cenę równoważną tej wartości, od takiego przypadku, w którym dochodzi do zbycia wierzytelności za cenę poniżej jej wartości nominalnej. Zbycie wierzytelności poniżej jej wartości nominalnej oznacza, że dana wierzytelność w określonej wysokości nadal istnieje, a jedynie kwota, którą w przypadku cesji otrzymuje zbywca tytułem wynagrodzenia od nabywcy, jest niższa niż to wynika z zakresu (wartości) żądania, które cesjonariusz będzie mógł skierować do dłużnika. Jeżeli zatem po złożeniu deklaracji podatkowej, w której dokonano korekty w formie tzw. ulgi na złe długi w zakresie faktury dokumentującej daną transakcję, dojdzie do obniżenia ceny owej transakcji, co zostanie prawidłowo udokumentowane

wprowadzoną do obrotu fakturą korygującą, a następnie nastąpi zbycie tej nowej, o niższej wartości wierzytelności, ale za cenę równoważną tej wartości, to nie ma racjonalnych podstaw do uznania, że do rozliczeń w trybie art. 89a ust. 4 ustawy VAT, należy przyjąć wartości z faktury pierwotnej.

Odwrotne założenie, oznaczałoby, że w ramach rozliczenia w trybie art. 89a ust. 4 ustawy VAT należy wprowadzić do obiegu fakturę pierwotną z wartościami nieadekwatnymi już do zaistniałego zdarzenia gospodarczego/transakcji, skoro ziścił się stan wymagający wystawienia faktury korygującej fakturę pierwotną. Przyjęta zatem przez organ wykładnia art. 89a ust. 4 ustawy VAT nie znajduje uzasadnienia ani w treści, ani w celu mających w tej sprawie zastosowanie przepisach ustawy VAT.

Usługa świadczona drogą elektroniczną może potencjalnie korzystać ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT, wyrok NSA z 15 lipca 2021 r., sygn. I FSK 1993/18

Skoro w przypadku usług zwolnionych, art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT oraz art. 135 ust. 1 lit. i Dyrektywy 112, nie przewiduje takich ograniczeń jak w art. 98 ust. 2 Dyrektywy 112, nie można twierdzić, że np. usługa w zakresie gier losowych traci status usługi zwolnionej tylko dlatego, że jest świadczona drogą elektroniczną. W konsekwencji należy uznać, że wbrew stanowisku organu usługi elektroniczne, o których mowa w Dyrektywie 112 oraz art. 2 pkt 26 ustawy VAT nie są odrębnym rodzajem usług na gruncie zharmonizowanego podatku VAT, a jedynie stanowią kryterium pomocnicze przy ustalaniu miejsca świadczenia usług na potrzeby prawidłowego rozliczenia VAT.

Kwestia zaliczenia do kosztów podatkowych kwoty wynagrodzenia ustalonego w porozumieniu dotyczącym zrzeczenia się roszczeń, wyrok WSA w Warszawie z 27 grudnia 2021 r., sygn. III SA/WA 1459/21

Dokonana przez spółkę zapłata na rzecz nabywcy budynku wynagrodzenia w zamian za zrzeczenie się wszelkich roszczeń (wobec nabywcy) i zobowiązanie do ich niedochodzenia, a także inne wzajemne ustępstwa uzgodnione w ramach porozumienia, na mocy którego nabywca zrzekł się wszelkich roszczeń wobec spółki i zobowiązał do ich niedochodzenia, w zamian za wynagrodzenie, nie może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy CIT. Wydatki te nie mają bowiem charakteru wydatków ponoszonych w celu osiągnięcia przychodów, ani też w celu zachowania/zabezpieczenia źródła przychodów.

Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła odsetek od pożyczki udzielonej przez spółkę zagraniczną na rzecz oddziału spółki niemieckiej w Polsce, wyrok WSA we Wrocławiu z 23 września 2021 r., sygn. I SA/WR 616/20

Niewątpliwie w analizowanej sprawie podmiot podlegający ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu uzyskuje dochody z działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium Polski poprzez położony tam zagraniczny zakład. Korzystając z pożyczki, która jest przeznaczona na potrzeby jego działalności realizowanej na terenie Polski, generuje koszty w postaci wypłacanych odsetek i rozlicza je w ramach uzyskiwanych przychodów. Tym samym wypłata odsetek na rzecz podmiotów – pożyczkodawcy 1 i 2, którzy nie mają na terenie Polski siedziby (znajduje się ona na terenie Niemiec) ani zakładu - generuje po pierwsze powstanie tych odsetek na terenie Polski, po drugie czyni ich beneficjentami podmioty zagraniczne (pożyczkodawców). Zasadnie zatem wskazuje organ podatkowy, że spółka winna dokonać poboru podatku u źródła zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy PIT. Nie ma znaczenia w jaki sposób przekazywane są środki w postaci pożyczek i odsetek, jest to kwestia techniczna. Istotne w sprawie jest to, że pożyczka zasila działalność zakładu, przeznaczona jest na jego potrzeby, jest rozliczana w kosztach tej jednostki.

Z wniosku wynika bowiem, że w sytuacji przekazania pożyczki na rachunek bankowy spółki w Polsce cała transza jest i będzie wykorzystywana na potrzeby jej działalności w Polsce. Środki pieniężne otrzymane w wyniku zawartych umów będą wykorzystywane przez spółkę na potrzeby działalności zakładu w Polsce. Efekty związane z wykorzystywaniem świadczeń są i będą wykorzystywane na terenie Polski, należy przez to rozumieć np. zakup środków trwałych, wypłatę wynagrodzeń, zakup usług itp. które są finansowane ze środków otrzymanych w formie pożyczek. Wydatki z tytułu spłaty odsetek są i będą przypisywane do działalności zakładu spółki w Polsce. Wydatki z tytułu spłaty odsetek co do zasady będą stanowiły koszty uzyskania przychodu alokowane do działalności spółki na terytorium Polski. Tym samym spełnione są warunki określone w art. 11 ust. 6 polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Dostawa towarów w systemie wysyłkowym może nastąpić jedynie pocztą albo przesyłkami kurierskimi, wyrok WSA w Łodzi z 23 września 2021 r., sygn. I SA/ŁD 376/21

W przedmiotowej sprawie, w części dotyczącej braku obowiązku ewidencjonowania za pomocą kasy rejestrującej sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, które złożyły zamówienie w sklepie internetowym, zrealizowały płatność on-line oraz dokonały odbioru towaru w wybranym przez siebie punkcie odbioru a towar dostarczony będzie za pośrednictwem firmy (bądź osoby zatrudnionej w spółce) trudniącej się wysyłką lub transportem towarów lub innej świadczącej usługi z zakresu wysyłki/transportu towarów niebędące pocztą lub firmą kurierską, nie zostaną spełnione łącznie wszystkie warunki umożliwiające zwolnienie z obowiązku ewidencjonowania na kasie rejestrującej sprzedaży przez spółkę towarów w systemie wysyłkowym na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej i rolników ryczałtowych, na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z poz. 36 załącznika do rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących. Bez znaczenia będzie wówczas fakt, że na podstawie ewidencji i dokumentacji prowadzonej przez spółkę możliwe będzie ustalenie, do jakiego konkretnie zamówienia odnosiła się wpłata otrzymana na rachunek spółki oraz na czyją rzecz dana sprzedaż została dokonana a płatność za zakupiony towar będzie mogła zostać zrealizowana według wyboru klienta przy użyciu systemu płatności Przelewy 24 lub przez tradycyjny przelew internetowy na konto bankowe wskazane na fakturze lub w treści wiadomości mailowej. Nie zostanie bowiem spełniony warunek dostawy towarów w systemie wysyłkowym tj. pocztą lub przesyłkami kurierskimi. W poz. 36 wskazanego załącznika do rozporządzenia ustawodawca wyraźnie wskazał, iż chodzi o dostawę towarów w systemie wysyłkowym (pocztą lub przesyłkami kurierskimi). Redakcja niniejszego przepisu nie pozostawia żadnych wątpliwości, że możliwości wymienione w nawiasie nie są wyliczeniem przykładowym. Ustawodawca jednoznacznie wskazał, iż dostawa towarów w systemie wysyłkowym może nastąpić jedynie na dwa sposoby albo pocztą albo przesyłkami kurierskimi.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zasady zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z projektem deweloperskim , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 grudnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.400.2021.1.AP	10
Obowiązek podatkowy w CIT w kontekście wynagrodzenia otrzymanego przez fundusz w związku ze zbyciem obligacji skarbowych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 grudnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.450.2021.2.MBD	11
Prawo do zastosowania ulgi na złe długi po zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 grudnia 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.662.2021.1.ŻR	11
Rozliczanie VAT w związku z rabatem pośrednim , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 9 grudnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.626.2021.1.MPE	12
Kwestia oceny czy aplikacje stanowią kwalifikowane prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 24d ust. 2 ustawy CIT. Zasady obliczenia wskaźnika Nexus , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 grudnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.434.2021.2.JKU	12

Zasady zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z projektem deweloperskim, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 grudnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.400.2021.1.AP

1) Będące przedmiotem wniosku wydatki z tytułu kosztów finansowania związanego z kredytem bankowym oraz koszty finansowania wewnętrznego, nie byłyby ponoszone, gdyby nie prowadzona inwestycja zmierzająca do uzyskania przychodów ze sprzedaży określonych lokali mieszkalnych i użytkowych oraz miejsc parkingowych. Tym samym, należy stwierdzić, że zrealizowanie celu gospodarczego spółki, to jest uzyskanie przychodu w postaci ceny zbywanych lokali i miejsc parkingowych, ściśle związane jest z poniesieniem powyższych wydatków. Jak wynika z wniosku, w spółce istnieją odpowiednie rozwiązania rachunkowe, by przypisać ponoszone z ww. tytułu wydatki do przychodów uzyskanych ze sprzedaży poszczególnych lokali mieszkalnych i użytkowych oraz miejsc parkingowych zatem mogą one stanowić koszty bezpośrednie.

Powyższe koszty są ściśle związane z długofalowym procesem inwestycyjnym. Należy podkreślić, że koszty te nie powstałyby samoistnie, w oderwaniu od realizowanego przedsięwzięcia budowlanego. Umożliwia to bezpośrednie powiązanie ich z przychodami osiąganymi ze sprzedaży poszczególnych produktów. Tym samym, wydatki te stanowią koszty bezpośrednio związane z przychodami w rozumieniu art. 15 ust. 4 ustawy CIT (z uwzględnieniem art. 16 ust. 1 ustawy CIT). O ile więc jest to możliwe i da się je powiązać z przychodami, o tyle koszty te powinny być potrącone w okresie, w którym wystąpi przychód. Mając na uwadze przepisy art. 15 ust. 4 ustawy CIT, wydatki te należy rozpoznać jako koszty uzyskania przychodu współmiernie do przychodów, to znaczy proporcjonalnie do osiągniętych sukcesywnie przychodów z tytułu realizacji przedsięwzięcia deweloperskiego. Natomiast w odniesieniu do wymienionych kosztów ochrony w postaci monitoringu wizyjnego budowy, należy wyjaśnić, że koszty te nie są bezpośrednio związane z uzyskiwanymi przychodami. Tym samym, wydatki te wykazują związek z prowadzoną działalnością, nie jest to jednak związek bezpośredni czyli przekładający się wprost na wartość (wysokość) przychodów ze sprzedaży. Dlatego wydatki te należy zakwalifikować do kosztów pośrednich, które nie mają bezpośredniego odzwierciedlenia w osiągniętych przychodach, a więc takich któ-

rych nie można przypisać do konkretnego przychodu, jakkolwiek ich ponoszenie warunkuje ich uzyskanie. Tego rodzaju koszty, chociaż niewątpliwie związane są z osiąganymi przychodami, nie pozostają w uchwytym związku z konkretnymi przychodami.

2) Nie ulega wątpliwości, że wydatek w postaci podatku od nieruchomości od gruntu, na którym realizowane jest przedsięwzięcie deweloperskie i budowany budynek - nie jest kosztem, który mógłby tworzyć czy generować jakiekolwiek przychody. Jednak możliwe jest zaliczenie go do kosztów uzyskania przychodów jako kosztu pośredniego, ogólnie związanego z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą. Kwestia momentu zaliczania zapłaconego podatku od nieruchomości do kosztów uzyskania przychodów innych niż koszty bezpośrednie jest determinowana tym, że nie jest możliwe ustalenie kiedy i jakiej wysokości przychód powstanie w związku z jego poniesieniem. Dlatego też jest to koszt o charakterze pośrednim, niepowiązany bezpośrednio z żadnymi konkretnymi przychodami. W związku z tym momentem podatkowego potrącenia takiego kosztu musi być moment jego faktycznego poniesienia.

3) W kontekście wydatków w postaci: kosztów zarządu w tym obsługi księgowej, najmu pomieszczenia biurowego na siedzibę, kosztów biurowych oraz kosztów obsługi prawnej dotyczących analizy umowy deweloperskiej pod kątem zgodności w wymogami prawa, zauważyć należy, że niewątpliwie stanowią one koszty pośrednio związane z uzyskaniem przychodu. Poniesienie tych kosztów nie ma bowiem bezpośredniego wpływu na uzyskanie konkretnych przychodów, lecz są one związane z całokształtem działalności spółki.

4) Wydatki związane z prowadzeniem rachunku bankowego, tj. opłaty bankowe za przelewy i opłata za administrowanie firmowym bieżącym rachunkiem bankowym, czy też wydatki z tytułu kosztów pośrednika sprzedającego lokale mieszkalne spółki co do zasady, stanowią koszty uzyskania przychodów. Nie mają one bezpośredniego odzwierciedlenia w osiągniętych przychodach, są to więc wydatki, którym nie można przypisać konkretnego przychodu, jakkolwiek ich ponoszenie warunkuje uzyskanie tych przychodów. Tego rodzaju koszty, chociaż związane są z osiąganymi przychodami, nie pozostają w uchwytym związku z konkretnymi przychodami. Tym samym zasadne jest ich potrącenie w dacie ich poniesienia (zgodnie z art. 15 ust. 4d ustawy CIT).

5) Do kosztów innych niż bezpośrednio związane z przychodami spółka bez wątpienia może zaliczyć koszty reklamy i marketingu, tj. wydatków z tytułu zakupu banerów reklamowych, najmu powierzchni reklamowej, zakupu teczek, projektu banera, reklamy w Internecie na portalach nieruchomości. Reklama dotyczy bowiem zarówno całego przedsięwzięcia deweloperskiego, jak i spółki a na wszystkich banerach przedstawiona jest wizualizacja całego osiedla, wobec czego niemożliwe jest przyporządkowanie kosztów reklamy do poszczególnych zadań i spółka traktuje koszty te jako koszty pośrednie i potrąca w dacie ich poniesienia.

6) O ile składniki majątku tj. urządzenia do rejestracji i odtwarzania dźwięku i obrazu wraz z urządzeniami alarmowymi i sygnalizacyjnymi, służącymi do ochrony budowy zostały wprowadzone przez spółkę do ewidencji środków trwałych, odpisy z tytułu ich zużycia wypełniają przesłanki do uznania ich za koszty pośrednie.

Obowiązek podatkowy w CIT w kontekście wynagrodzenia otrzymanego przez fundusz w związku ze zbyciem obligacji skarbowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 grudnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.450.2021.2.MBD

Na gruncie ustawy CIT, dochód ze sprzedaży polskich obligacji skarbowych, dokonanej poza polskim rynkiem regulowanym nie będzie stanowić dochodu uzyskanego na terytorium Polski. W konsekwencji, wynagrodzenie otrzymane przez fundusz z siedzibą na Kajmanach w związku ze zbyciem obligacji skarbowych nie powoduje powstania ograniczonego obowiązku podatkowego dla funduszu na mocy art. 3 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 3 ustawy CIT i w efekcie fundusz nie podlega opodatkowaniu z tego tytułu w Polsce.

Prawo do zastosowania ulgi na złe długi po zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 grudnia 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.662.2021.1.ŻR

Jak wynika z przedstawionych okoliczności, zakresem wniosku objęte są wierzytelności

(część wierzytelności) wynikające z faktur wystawionych w okresie od dnia 23 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., których uprawdopodobnienie nieściągalności nastąpiło w okresie - odpowiednio - od dnia 29 września 2020 r. do dnia 28 maja 2021 r. i dla których przed upływem 90 dni od pierwotnie ustalonych terminów płatności nie nastąpiło ustalenie nowych terminów płatności między stronami (w tym okresie nie było prawomocnego postanowienia sądu o zatwierdzeniu układu). Zatem w przypadku, gdy wnioskodawca do zaistniałych okoliczności sprawy zastosuje bezpośrednio przepisy Dyrektywy 112, to w okresie 2 lat, licząc od końca roku, w którym faktury te zostały wystawione, wnioskodawca jest uprawniony do skorzystania z instytucji tzw. ulgi na złe długi i może dokonać korekty podstawy opodatkowania i podatku należnego za okresy, w których odpowiednio upłynął 90 dzień od terminu płatności określonego na fakturze. Natomiast po upływie 2 lat, licząc od końca roku, w którym ww. faktury zostały wystawione, wnioskodawca nie ma prawa do skorzystania z ww. ulgi na złe długi.

Wnioskodawcy nie przysługuje prawo do skorzystania z ulgi na złe długi po zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego od tej części wierzytelności, dla której po zatwierdzeniu układu dłużnik będzie zobowiązany do ich spłaty w ratach, na podstawie art. 89a ust. 2 pkt 3 lit. b ustawy VAT w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2021 r. Uprawnienie do ulgi na złe długi w przedmiotowym przypadku może natomiast zostać zrealizowane w oparciu o przepisy Dyrektywy 112 i przy zastosowaniu orzeczenia TSUE z dnia 15 października 2020 r. w sprawie C-335/1 w odniesieniu do tej części wierzytelności objętych układem, dla których nie upłynęły dwa lata, licząc od końca roku, w którym zostały wystawione faktury dokumentujące te wierzytelności. Zgodnie z art. 89a ust. 4 ustawy VAT, w przypadku skorzystania z ww. ulgi na złe długi w odniesieniu do części wierzytelności, dla której ustalono nowe terminy płatności, dłużnik ureguluje ww. wierzytelności lub wierzytelności te zostaną zbyte w jakiegokolwiek formie, wnioskodawca obowiązany będzie do zwiększenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym należność zostanie uregulowana lub zbyta.

Rozliczanie VAT w związku z rabatem pośrednim, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 9 grudnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.626.2021.1.MPE

1) W przypadku kiedy wynajmująca, której wnioskodawca przyzna rabat, otrzyma zwrot części ceny zakupionej usługi, wówczas dla wnioskodawcy i dla wynajmującej nastąpi rzeczywiste obniżenie ceny usługi. Takie obniżenie ceny nie dotyczy bezpośredniego kontrahenta – serwisującego, od którego wynajmująca nabywa usługi. Podmiotem uprawnionym do obniżenia kwoty podatku należnego jest w tym przypadku wnioskodawca, który dokonał sprzedaży ostatecznie po obniżonej cenie, tj. udzielił premii (rabatu pośredniego). Zatem otrzymywane przez wynajmującą premie pieniężne z tytułu zakupów określonych usług wnioskodawcy u serwisującego, stanowią rabat pośredni.

W opisaney sprawie w przypadku otrzymania przez wynajmującą bezpośrednio od wnioskodawcy zwrotu części ceny zakupionych usług, dla wynajmującej nastąpi rzeczywiste obniżenie ceny tych usług. W tej sytuacji podmiotem uprawnionym do obniżenia kwoty podatku należnego z tytułu sprzedaży nie będzie serwisujący, który otrzymał od wynajmującej cenę należną w pełnej wysokości, ale wnioskodawca, który dokona sprzedaży ostatecznie po obniżonej cenie, tj. udzieli rabatu. Zatem u wnioskodawcy nastąpi obniżenie podstawy opodatkowania. W związku z tym wnioskodawca będzie mógł skorzystać z prawa do korekty podstawy opodatkowania i należnego podatku VAT. W okolicznościach niniejszej sprawy udzielany rabat pośredni stanie się upustem - obniżką (rabatem), o którym mowa w art. 29a ust. 10 ustawy VAT.

Reasumując, rabaty pośrednie wypłacane przez wnioskodawcę na rzecz wynajmującej stanowią opusty (obniżki cen) w rozumieniu art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy VAT, których udzielenie uprawnia wnioskodawcę do obniżenia podstawy opodatkowania VAT oraz podatku należnego z tytułu sprzedaży dokonywanej na rzecz serwisującego.

2) Z okoliczności przedstawionych we wniosku wynika, że rabat pośredni udzielony wy-

najmującej zostanie udokumentowany notą księgową wystawioną przez wnioskodawcę. Jak wskazano wnioskodawca będzie posiadał prawo do obniżenia podstawy opodatkowania, i tym samym wynajmująca, otrzymując od wnioskodawcy notę dokumentującą wartość udzielonego rabatu powinna obniżyć podatek VAT naliczony o kwoty VAT wynikające z otrzymanej noty księgowej.

Kwestia oceny czy aplikacje stanowią kwalifikowane prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 24d ust. 2 ustawy CIT. Zasady obliczenia wskaźnika Nexus, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 grudnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.434.2021.2.JKU

1) Spółka w ramach prowadzonej działalności wytwarza gry wideo. Powyższa działalność spółki odbywa się w sposób ciągły i systematyczny. Spółka nieustannie opracowuje nowe funkcjonalności, testuje rozwiązania prototypowe, wdraża nowości i aktualizacje. Aktywności wymienione powyżej występują w sposób stały i nieodłączny przy tworzeniu i rozwijaniu aplikacji (oprogramowania). Tworzone i rozwijane przez spółkę aplikacje spełniają przesłanki do uznania za programy komputerowe podlegające ochronie na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Powyższe okoliczności pozwalają na stwierdzenie, że podejmowana przez wnioskodawcę działalność polegająca na wytwarzaniu, ulepszaniu oraz rozwijaniu aplikacji (gier) stanowiących kod programu komputerowego (oprogramowanie) stanowi działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT.

2) Skoro opisana we wniosku działalność jest działalnością badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT, a oprogramowanie podlega ochronie prawnej wynikającej z ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, to gry (aplikacje) tworzone w wyniku prowadzonych prac B+R należy uznać jako kwalifikowane IP w rozumieniu art. 24d ust. 2 ustawy PIT.

3) Spółka wytwarza, rozwija i ulepsza oprogramowanie w bezpośrednio prowadzonej przez

siebie działalności badawczo-rozwojowej spełniającej ustawowe definicje. Wytworzone przez spółkę oprogramowanie stanowi utwór podlegający ochronie prawnej na podstawie art. 74 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Do wyliczenia podstawy opodatkowania dochodu uzyskanego przez spółkę z licencji spółka zastosuje wskaźnik Nexus, zgodnie z wzorem zawartym odpowiednio w art. 24d ust. 4 ustawy CIT. Spółka na bieżąco wyodrębnia rachunkowo przychody i koszty uzyskania przychodów oraz dochody związane z kwalifikowanymi prawami własności intelektualnej (autorskimi prawami do programów komputerowych) zgodnie z art. 24e ustawy CIT.

Wyodrębnione w powyższy sposób przychody i koszty pozwalają spółce na obliczenie dochodu (straty) przypadającego na każde wyodrębnione kwalifikowane prawo własności intelektualnej, o którym mowa w art. 24d ustawy CIT. W konsekwencji dochód spółki z poszczególnej gry dystrybuowanej w modelu premium będzie stanowił dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej o którym mowa w art. 24d ust. 7 ustawy CIT, dla opodatkowania, którego zastosowanie może znaleźć 5% stawka podatku CIT, jako dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej wynikającej z umowy licencyjnej, która dotyczy kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

4) W przypadku aplikacji stanowiących program komputerowy (gry), o którym mowa w art. 74 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wytworzonych przez spółkę w ramach prowadzonej przez nią działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT, uzyskiwany przez spółkę dochód z mikropłatności stanowi dochód z kwalifikowanego IP, o którym mowa w art. 24d ust. 7 pkt 1 ustawy CIT - tj. jako dochód z opłat lub należności wynikających z umów licencyjnych, które dotyczą kwalifikowanych IP. To oznacza, że spółka będzie mogła skorzystać z preferencyjnego opodatkowania kwalifikowanych dochodów z tego tytułu według stawki 5%.

5) Nie można zgodzić się z wnioskodawcą, że dochody uzyskiwane z wyświetlania reklam będą pochodziły z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. W tym przypadku nie będziemy mieli do czynienia z przeniesieniem

lub korzystaniem z prawa autorskiego do programu komputerowego, tym samym wnioskodawca nie będzie mógł skorzystać z preferencyjnego opodatkowania dochodów z tego tytułu według stawki 5%.

6) Pod lit. „a” wskaźnika Nexus należy uwzględnić koszty faktycznie poniesione przez podatnika na prowadzoną bezpośrednio przez podatnika działalność badawczo-rozwojową związaną z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej. Takimi kosztami są: należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy PIT (wynagrodzenia) oraz sfinansowane przez spółkę składki z tytułu tych należności określone w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 8 lit. a ustawy PIT (umowy o dzieło i zlecenia) oraz sfinansowane przez spółkę składki z tytułu tych należności określone w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, wypłacane podmiotowi niepowiązanemu ze spółką w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy CIT.

7) Dla obliczenia wskaźnika Nexus, o którym mowa w art. 24 d ust. 4 ustawy CI, spółka poprawnie przyjmuje, że zgodnie z opisanym stanem faktycznym koszty działalności badawczo-rozwojowej związanej z wytwarzaniem gier będzie należało zaliczyć do następujących kategorii kosztów: wynagrodzenia współpracowników spółki, niepowiązanych ze spółką w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT - kategoria b.

8) Dla obliczenia wskaźnika Nexus, o którym mowa w art. 24 d ust. 4 ustawy CIT, spółka poprawnie przyjmuje, że zgodnie z opisanym stanem faktycznym koszty działalności badawczo-rozwojowej związanej z wytwarzaniem gier będzie należało zaliczyć do następujących kategorii kosztów: pozostałe koszty związane z wytworzeniem gier (tłumaczenia, opłaty za dodatkowe elementy gier) - kategoria a.

9) Spółka prawidłowo zakłada, że koszty prac rozwojowych ponoszonych w związku z ulepszeniem i rozwojem danej gry po jej premierze należy uwzględnić w kalkulacji wartości wskaźnika Nexus i w rezultacie, wartość wskaźnika Nexus należy aktualizować na koniec każdego roku podatkowego o wysokość dodatkowych

kosztów rozwoju gry, w sytuacji, gdy po dacie premiery danej gry spółka ponosiła dodatkowe koszty rozwoju gry z kategorii kosztowych, do których odnosi się wskaźnik Nexus.

10) Spółka prawidłowo przyjmuje, że wydanie danej gry na kolejnym urządzeniu (np. konsoli, telefonie) powinno zostać potraktowane dla celów rozliczenia dochodu z danej gry w reżimie IP Box jako dotychczasowe IP i w konsekwencji dochód uzyskany ze sprzedaży kolejnych wersji (m.in. konsolowych) powinien zostać rozliczony łącznie z dochodem z pierwotnej wersji, a koszty portowania będą wpływać na zmianę wysokości wskaźnika Nexus dla danej gry.

11) W sytuacji, gdy spółka nie ma możliwości ustalenia kosztów uzyskania przychodów przypadających na poszczególne źródła, to obliczając dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej za dany rok podatkowy celem alokacji kosztów pośrednich poniesionych w danym roku podatkowym, spółka uprawniona będzie stosować klucz przychodowy, tj. przyporządkować koszty tego rodzaju do przychodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w takiej proporcji, w jakiej przychody z tego źródła pozostają w ogólnej kwocie uzyskanych przez nią przychodów w danym roku podatkowym.

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl